

1.6.2017

לכבוד : חברי ועדת היישום לרפורמה בבנקאות

הנדון: נייר עמדה קואליצית הארגונים החברתיים – טיוטת ועדת היישום להערות הציבור

הקדמה – מסמך התבחינים אינו מבטא את מטרת החוק ותכלית הועדה

להלן תגובת קואליציית הארגונים החברתיים למסמך התבחינים המדידים להצלחת הרפורמה בבנקאות מיום 11.5.2017.

בפתח דברינו נציין את הרציונל והתכלית לשמם הוקמה ועדת היישום ונדרשו תבחינים מספריים. התכלית המוצהרת של המחוקק היתה כפולה: (א) כי יוקם גוף שתפקידו הנמשך יהיה ליישם, בתיאום בשקיפות וביעילות את תהליך יישום הרפורמה (ב) כי במקום שיקול דעת כללי ומעורפל, יהיו מטרות כמותיות ברורות לתהליך כולו, על מנת שהציבור יוכל לבחון ביעילות ובשקיפות את עבודת ועדת היישום. זה המנדט שהכנסת הפקידה בידי גורמי המקצוע, ציטוטים לאורך תהליך החקיקה מלמדים על כך. נשאלת אפוא השאלה אם טיוטת המדדים שפרסמה הועדה עומדת בתכלית שיעד לה המחוקק והאם היא מאפשרת לציבור לבחון את עבודתה.

עיון מעמיק במסמך שפרסמה ועדת היישום מלמד כי אין בו התייחסות ליעדים מספריים מוגדרים ולוחות זמנים - לא במונחי נתח שוק של מתחרים חדשים ולא במונחי שיעור הורדת מחיר ולא בפרמטר אחר הרלבנטי להשגת פירות התחרות. יתר על כן, אין בו אפילו מידוד כמותי להתממשות המגמות הרצויות לדעת מחברי המסמך, אף לא לכיוונן. עד כדי כך דל המסמך שהוא בלתי סביר באופן קיצוני.

נביא דוגמא אחת, המעידה על הכלל: בנושא הקטנת הריכוזיות במערכת הבנקאית, אחד המהותיים ביותר ברפורמה - מסתפקת ועדת היישום ב"מדידת מדד הריכוזיות". לא רק שאין יעד מספרי ולו"ז להשגתו של יעד כזה, כמינימום המתחייב, אלא שהטיוטה אף אינה כוללת התייחסות למגמה הרצויה לדעת מחברי המסמך. האם סביר להקים ועדה שמטרתה להגביר תחרות ולהקטין הריכוזיות ומצד שני במדדי הצלחה לא להתייחס באופן ברור למדדי הצלחה להגברת התחרות ולשיעור הרצוי הנדרש להקטנת הריכוזיות?

להלן התייחסות מפורטת לסעיפים השונים על פי סדר הופעתם בנייר הועדה.

פרק א- צעדים רגולטוריים

1. באופן כללי קיים במסמך הועדה פירוט נרחב של הצעדים הרגולטוריים עליהם מתכוונת ועדת היישום לעקוב באופן שוטף. ברם, לכל צעד רגולטורי נדרש יש לקבוע לוח זמנים. בלי לוח זמנים, אין כל אפשרות לבצע מעקב. מחדל זה מסכל לגמרי את תכלית החקיקה.
 2. אנו קוראים לוועדה לקבץ לתת סעיף את כל הנושאים הדרושים להקמת בנקים חדשים ולדאוג לתשומת לב מיוחדת להסרת חסמים אלו ולמידודה של הסרתם:
 - a. פתרון חסם המחשוב
 - b. הפחתת דרישות ההון מבנקים חדשים
 3. סעיף 1.2, "פתרון חסם המחשוב"- נקבע בחקיקה לוח זמנים, נבקש מהועדה לאמץ אותו. אם בוחרת הועדה שלא לאמצו נדרש לפחות הסבר לכך. לא ניתן ואין זה סביר להתעלם מחוק הרפורמה בלא כל הסבר לדבר.
 4. סעיף 1.8 "הפחתת דרישות ההון מבנקים חדשים". זהו חסם מרכזי לתהליך התחרותי המרכזי ודומה שאין צורך להכביר מילים בדבר. נזכיר, כי הפחתת דרישות ההון תלויה - לפי מסמך של הפיקוח על הבנקים מיולי 2016 - בשלושה תנאים:
 - a. חקיקת חוק ביטוח פיקדונות
 - b. חקיקת חוק טיפול בבנק שכשל
 - c. הקמת מאגר נתוני אשראי
- לכן, על הועדה לקבוע לוח זמנים לגיבוש הצעה של הגורמים המקצועיים בבנק ישראל ובאוצר לנוסח חוק ביטוח פקדונות וחוק טיפול בבנק שכשל. לוח הזמנים יהיה לוח זמנים מחייב לגיבוש הצעות חקיקה שיהיו מקובלות על הדרג המקצועי. קואליציית הארגונים החברתיים מתחייבת לפעול בכנסת למען קידום החקיקה.
5. נדגיש את חשיבותו המיוחדת של חוק ביטוח פקדונות להקמת בנקים חדשים ולהגברת התחרות: כיום, בראיית הצרכן, לדואופול הבנקים הגדולים יש ביטוח פקדונות דה פקטו. לציבור ברור שהמדינה לא תיתן להם ליפול. העובדה שאין ביטוח פקדונות לכלל הבנקים יוצרת עיוות כפול- לבנקים החדשים, שאנו מקווים שיוקמו, אין ביטוח פקדונות ואילו לבנקים הגדולים והחזקים יש. בכך נפגעת יכולתם של בנקים חדשים לגייס לקוחות ולהפוך לגורמים מתחרים, כפי שהמחוקק התכוון כאשר פעל להסרת חסמי כניסה. כלומר, אפילו אם ביטוח פקדונות לא יהיה חסם להורדת ההון העצמי, כפי שדורש בנק ישראל, עדיין יש צורך בחוק זה לטובת הגברת התחרות. נבקש לנקוב בלוח זמנים מזורז לנושא זה ומימושו.

6. הגנת ינוקא לבנקים אינטרנטיים: נבקש להוסיף לצעדים הרגולטוריים מתן הגנת ינוקא לבנקים אינטרנטיים חדשים. הדבר הכרחי מכיוון שהסיכוי הטוב ביותר לתחרות הוא מצד בנקים אינטרנטיים, עקב מבנה ההוצאות ה"רזה" שלהם והעובדה שהם אינם צריכים פריסה ארצית. כיום בנקים גדולים מקימים בנקים אינטרנטיים (לאומי ופפר, כדוגמה), דבר המהווה מקל בגלגלי התחרות, כיוון שביכולתם יהיה להציע מחירים טורפניים על מנת לסכל תחרות באיבה (העמלות הגבוהות בסניפים הרגילים ישמשו לסבסוד העמלות בבנקים האינטרנטיים). על כן נבקש להעניק לבנקים אינטרנטיים הגנת ינוקא ולמנוע הפלייה במחיר ובתנאים בין לקוחות הבנק הישן לבין לקוחות הבנק האינטרנטי "החדש" - דבר אשר יש בו כדי לסכל כל תחרות חדשה. מסמך עמדה שלנו בנושא מצורף כנספח.

פרק ב - דיווחים

7. לא נקבעו יעדים כמותיים לאף אחד מהסעיפים, ואף לא יעדי זמן להגעה ליעדים אלה.

פרק ג - שחקנים בשוק

8. לא נקבעו יעדים כמותיים לאף אחד מהסעיפים, ואף לא יעדי זמן להגעה ליעדים אלה.

9. ראוי לקבוע כיעד כמות של בנקים חדשים שהמדינה תעודד הקמתם עד 2020 (בדגש על בנקים אינטרנטיים). אנו ממליצים על יעד של בנק אינטרנטי עצמאי (שאינו מוחזק על ידי בנק גדול) עד 2020, ושני בנקים אינטרנטיים נוספים עד 2022.

10. יש לנקוב בנתחי שוק של בנקים חדשים - **לפחות 10% מהמערכת עד 2025**.

פרק ד - נתחי שוק, כמויות ומחירים

11. עבור כל אחד מהסעיפים שבפרק זה, יש לקבוע את המגמה הרצויה בעיני הועדה. כדוגמה, לא די לציין "מדד ריכוזיות הרפינדל", אלא לפרט מה המגמה הרצויה (הורדת הריכוזיות) ומהו יעד ראוי בעיני הועדה, כולל זמן מטרה להגעה ליעד.

12. סעיף 4.4.2 - בדיקת הריבית לבדה היא מטעה, שכן הריבית מושפעת מריבית הבסיס של בנק ישראל. מדד נכון יותר לבחינת התחרות היא הריבית מתואמת הסיכון הניתנת למשקי הבית ולעסקים קטנים, לעומת עסקים גדולים. נבקש להסב את תשומת לב הועדה לנתונים העולים מדו"ח מצב העסקים הקטנים של משרד הכלכלה, ינואר 2016, עמוד 64: "ניכר שבכל השנים משנת 2011 ועד שנת 2014 אחוז ההפסדים בגין אשראי (כאחוז מסך יתרת האשראי) במגזר עסקים קטנים גבוה משיעור הפסדי האשראי כאחוז מיתרת האשראי לציבור נטו בכל המגזרים. ואולם הפרשי הפערים הללו קטנים מ-0.5% ויכולים להסביר רק

חלק קטן מפערי הריביות בין קבוצות הגודל של העסקים, שמגיעים לכדי 3%. " על הועדה לקבוע יעד שעיוות זה יתוקן.

13. שעבוד שני ("גיוון מקורות אשראי"): הועדה לא קבעה יעדים בנושא זה, אשר המחוקק הקדיש לו סעיף ספציפי בחוק. על הועדה לקבוע כיעד שבתוך זמן מוגדר אחוז משמעותי מהאשראי שניתן לעסקים קטנים יהיה במסגרת שעבוד נוסף, כדי לוודא שהחוק משיג את המטרה הרצויה.

14. בנקים אינטרנטיים: יש לקבוע יעדים ספציפיים לחדירת בנקים אינטרנטיים. במציאות הקיימת, חסמי כניסה והעדר הגנת ינוקא מונעים מבנקים אינטרנטיים לפעול. אינדיקציה להסרת החסמים הרגולטוריים היא שבנקים אינטרנטיים עצמאיים (שאינם בשליטת בנק גדול) יהיו אחראים לאחוז משמעותי מהאשראי שניתן לעסקים קטנים ומשקי בית. היעד שאנו ממליצים עליו הוא 15% עד שנת 2022.

פרק ה - אמצעי תשלום

15. עבור כל אחד מהסעיפים שבפרק זה, יש לקבוע את המגמה הרצויה, יעד מספרי ראוי ומשך זמן להשגתו. לדוגמה, שיעור כרטיסי הדביט מסך כל כרטיסי החיוב.

16. בנושא כרטיסי הדביט, יש לבחון לא רק את שיעור הכרטיסים אלא בעיקר את אחוז העסקאות (במונחי היקף העסקאות) שמבוצעות בכרטיסי דביט מכלל העסקאות בכרטיסי חיוב. זאת מכיוון שאין משמעות לנפוצות כרטיסי דביט אם אין בהם שימוש.

פרק ו - דיסקונט וכא"ל

17. נושא הפרדת כא"ל מדיסקונט נמצא באחריות הועדה, כפי שהמחוקק טרח לציין מפורשות בחקיקה. לכן תמוהה העובדה שהועדה הגישה טיוטה בלי כל פרמטרים להתייחסות והסתפקה בהצהרה ש"מדדים ייקבעו בהמשך". הציבור מצפה ליותר מועדת מומחים ממשלתית, שניתנו לה שלושה חודשים רק כדי לעבוד על תבחינים. האם זו התוצאה? קשה להבין מדוע.

18. מוצע לקבוע לדיסקונט ולכא"ל תבחינים ספציפיים הנוגעים למתן אשראי לעסקים קטנים על מנת לעודד אותם לפנות למתן אשראי למגזר זה. התבחינים צריכים לכלול הן ריבית תחרותית יחסית לבנקים הגדולים והן נתח אשראי משמעותי מכלל האשראי שניתן. המיקוד בעסקים קטנים הוא לדעתנו מטרה לאומית חשובה יותר מהוספת אשראי צרכני. נציין ששיחות עם בעלי עסקים קטנים, יש פער משמעותי בין מהירות הטיפול בלקוחות

עסקיים של הבנקים הגדולים לעומת הקטנים (הגדולים מהירים יותר), כך שדה פקטו הבחירה של עסקים רבים היא רק בין פועלים ללאומי. במצב זה עולה חשיבותו של הכנסת מתחרה נוסף והתנהגותה של כאל היא פונקציה מהותית בהקשר זה.

תבחינים מספריים מוצעים:

להלן התבחינים המספריים ולוחות הזמנים אשר אנו מציעים (מבוססים על פנייתנו לוועדת היישום, 3.2.2017):

- א. כניסה של **3 גורמים חדשים** לתחום האשראי למשקי בית/עסקים קטנים בתוך תקופה של שנתיים. לפחות אחד מהגורמים החדשים ייתן אשראי לעסקים קטנים.
- ב. הקמת בנק אינטרנטי עצמאי ראשון עד 2020, ושני בנקים אינטרנטיים חדשים עד 2022.
- ג. נתח השוק של **גופים שאינם בנקים** ביום תחילת החוק (חברות כרטיסי אשראי, מוסדיים) יגיע ל-**15% משוק האשראי הקמעונאי** (עסקים קטנים ומשקי בית) **בתוך 3 שנים**.
- ד. עד 2025, בנקים אינטרנטיים יהיו אחראים ל-**15% משוק האשראי הקמעונאי**.
- ה. **נתח השוק המצרפי של בנק הפועלים ובנק לאומי** משוק האשראי העסקי לעסקים קטנים ובינוניים יירד **מתחת ל-50% בתוך 3 שנים**.
- ו. **פערי הריבית מותאמי הסיכון** בין עסקים גדולים וקטנים יירדו ל-**0.2 בתוך 3 שנים**.
- ז. **הפערים בין הריבית למשקי בית** - לא כולל משכנתאות - ולבין הריבית החלה על עסקים גדולים יקטנו ב-**30%** יחסית ליום תחילת החוק, **בתוך 3 שנים**.
- ח. **הריבית שבה חברות כרטיסי האשראי מתמחרות את ההלוואות שלהן** לא תהיה גבוהה מזו של הבנקים, **בתוך שנה** (בהתחשב בעלות המקורות). במילים אחרות, עבור לקוח בעל פרופיל סיכון מוגדר, חברות כרטיסי האשראי לא ייקחו ריבית גבוהה משמעותית מאשר הבנקים.
- ט. **סעיף השעבוד הנוסף** הופך למשמעותי עבור עסקים, כך שלפחות **60%** מהעסקים המשעבדים נכס בשעבוד כלשהו כללו בהסכמי השעבוד שלהם סעיף המאפשר להם לשעבד בשעבוד נוסף לכל גורם נותן אשראי, וזאת **בתוך שנה**.

לסיכום אנו קוראים לוועדה לפעול בנחישות רבה למען האינטרס הציבורי ולשם הגשמת רוח החקיקה.

בברכה,

ברק גונן, יו"ר משותף צדק פיננסי, רכז קואליציית הארגונים החברתיים

ד"ר הראל פרימק, יו"ר משותף צדק פיננסי

עו"ד לינור דויטש, לובי 99

ספיר בלוזר, ישראל 2050

עילם לשם, ראש תחום אחריות אזרחית, התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל

פז כהן, מנכ"ל אנו

ד"ר שלי גוטפריד, הציבור החדש

גלעד א. סברדלוב, ישראל יקרה לנו

נספח – קריאה למתן הגנת ינוקא לבנקים אינטרנטיים

(נשלח במקור לממונה על התחרות ברשות ההגבלים העסקיים, ד"ר דנה הלר, בתאריך 9.10.2016)

תקציר מנהלים

קואליציית הארגונים החברתיים פועלת להגברת התחרות ולהקטנת הריכוזיות בשוק הבנקאות. **ועדת שטרם קבעה ששוק הבנקאות בארץ הוא ריכוזי ולא תחרותי**. אנו רואים בבנקאות אינטרנטית בכלל ובשחקנים חדשים בתחום בפרט כלי מהיר ויעיל להגברת התחרות ומודאגים מכך שהקמת בנקים אינטרנטיים על ידי הבנקים הגדולים (לאומי-Pepper, פועלים-Poalim be online) הינה כלי לסיכול התחרות. **ללא תחרות בבנקאות האינטרנטית, לא תהיה תחרות בבנקאות**. לדעתנו הבנקים הגדולים אינם פועלים ב"ידיים נקיות". הקמת בנקים אינטרנטיים על ידם היא טקטיקה לחיסול מראש של מתחרים פוטנציאליים. אם לא תהיה התערבות רגולטורית, הבנקים יצליחו לבצר את חוסר התחרותיות בשני מגזרים: מגזר משקי הבית שלא יצטרפו לבנקאות האינטרנטית ומגזר העסקים הקטנים, שסובלים מעיוותים בהקצאת האשראי. **הפתרון המוצע הוא להורות לבנקים להשוות את תנאי ניהול החשבון (עמלות וריביות) בין הבנקים האינטרנטיים שבעלותם לבין הסניפים הלא אינטרנטיים שלהם**. יודגש כי אין בכוונתנו למנוע את ההקמה של Pepper ושל Poalim be online, אלא לוודא שהם יוקמו בתנאים שלא יסכלו מראש אפשרות לתחרות. במסמך זה נפרט את עמדתנו.

מדוע אנו מאמינים שללא תחרות בבנקאות אינטרנטית לא תהיה תחרות כלל?

ועדת שטרם קבעה ששוק הבנקאות בארץ הוא ריכוזי ולא תחרותי. הועדה המליצה לאפשר תנאים שיעודדו הקמת בנקים חדשים. בנקים אינטרנטיים הם הסיכוי המהיר ביותר לתחרות משום שהקמת סניפי בנקים בפריסה ארצית היא מהלך שלוקח זמן וכסף. סביר שבנקים חדשים יוקמו קודם כל במרכז הארץ ורק לבסוף בפריפריה. בנק אינטרנטי חדש יכול לתת שירות ללקוחות בכל הארץ באופן מיידי, ועקב עלויות התפעול הנמוכות יחסית שלו - לאפשר הוזלה משמעותית בעמלות הבנקאיות. עקב זאת, אנו מאמינים שאם לא נראה מתחרים חדשים בבנקאות אינטרנטית, לא נראה מתחרים חדשים שמצליחים להגיע לנתח שוק משמעותי בשוק הבנקאות. לכן, עלינו להקדיש מאמץ מיוחד לביסוס התחרות בשוק הבנקאות האינטרנטית.

מדוע אנו טוענים שהבנקים הגדולים לא מתחרים בידיים נקיות?

- א. ראשית-התזמון של הקמת הבנקים האינטרנטיים בידי הבנקים הגדולים. הטכנולוגיה להקמת בנקים אינטרנטיים קיימת בעולם מאז אמצע שנות התשעים, כ-20 שנה. דבר לא מנע מהבנקים הגדולים, פועלים ולאומי, להקים בנקים אינטרנטיים עד כה. תזמון הקמת הבנקים החדשים בידי הבנקים הגדולים, בד בבד עם פעולת הוועדה להגברת התחרות בבנקאות, מסגיר שהכוונה היא לא לשפר את השירות והמחיר אלא לחסום מתחרים.
- ב. שנית - עקב התמחור של שירותי הבנקאות המוצעים על ידי פועלים ולאומי. עד כה פועלים ולאומי סיפקו בנקאות אונליין, אולם כעת, הם הקימו בנקים אינטרנטיים במחירים שונים בתכלית ומציעים שירותי ניהול חשבון באפס עמלות. די בכך כדי להעיד על המחירים המופקעים שגבו הבנקים עד כה, ועל כך שכוונתם היא לחסום מתחרים. הורדת המחירים היא דרך לחסימת מתחרים: עקב ההון העצמי הרב של הבנקים הוותיקים (לפועלים ולאומי הון עצמי של כ-30 מיליארד ₪ כל אחד), הם יכולים להרשות לעצמם להפסיד כסף על הבנקים האינטרנטיים שלהם לתקופת מה, בה יבטיחו שמתחרים לא ישרדו או לא יקומו כלל.

ג. שלישית - דרישת הבנקים הגדולים להגנת ינוקא דה פקטו. מצד אחד הבנקים מבקשים מהמחוקק להאריך את פרק הזמן שנקבע ליישום הרפורמה (כרגע שנה) וזאת מטעמים של הזמן הרב שנדרש מצידם ליישום הרפורמה. מצד שני, הבנקים הגדולים לא התקשו להקים בזמן שיא בנקים אינטרנטיים. כיוון שברור לכולם כי כל דחיה ביישום הרפורמה תקשה על בנקים חדשים לקום ולהתחרות בבנקים הגדולים, הרי דה פקטו הבנקים הותיקים דורשים הגנות מפני המתחרים החדשים.

ד. ולבסוף - היום שאחרי: אנו בטוחים, כי כשם שהבנקים נמנעו מלהקים בנקים דיגיטליים כל עוד המצב הקיים שירת אותם, וכשם שהקמת בנקים דיגיטליים משרתת אותם בעת הזאת, לכשתחוסל התחרות בידי מתחרים פוטנציאליים והבנקים ירגישו שהוסר ה"איום התחרותי", מחירי ה-online banking בארץ יחזרו לשקף מצב של שוק לא תחרותי. לחילופין, הבנקים הגדולים יוכלו לגרום לכך שרמת השירות ב-online banking שלהם תהיה כזו, שתחל נטישה של לקוחות וחזרה לסניפים הפיזיים.

מדוע הקמת בנקים אינטרנטיים ללא מגבלות על רמת המחירים תמנע תחרות בבנקאות?

פועלים ולאומי יוכלו לתת שירותי בנקאות במחירי רצפה (אפס עמלות) באופן שימנע מראש תחרות של כל גורם אחר, ספציפית בנקים חדשים, שבנקאות אינטרנטית היא הדרך המהירה ביותר עבורם למתן שירות כלל ארצי. ההון העצמי האדיר של פועלים ולאומי מבטיח שהם יוכלו לספוג הפסדים משך זמן מה, עד לסיכול התחרות. גם המפקח לשעבר על הבנקים, מר דודו זקן התבטא שמדובר ב"מקל בגלגלי התחרות".

מדוע הקמת בנקים אינטרנטיים בידי הבנקים הגדולים תבצר את חוסר התחרות במגזר משקי הבית?

הקמת הבנקים האינטרנטיים בידי הבנקים הגדולים תפלג את משקי הבית לשתי קבוצות: משקי הבית החזקים יצטרפו לבנקים האינטרנטיים ויהנו מעמלות מוזלות. לעומתם קבוצה אחרת של משקי בית, שאין להם כלים טכנולוגיים או אוריינות דיגיטלית, לא יוכלו להצטרף לבנקים האינטרנטיים וימשיכו לשלם את העמלות המופקעות הנהוגות כיום. יצוין כי אין מדינה בעולם בה חדירת הבנקאות האינטרנטית היא 100%. לכן, דווקא הקבוצות החלשות יותר באוכלוסיה ישלמו יותר על שירותי הבנקאות שלהם. לשם המחשה, עובדת הייטק מהרצליה תשלם על שירותי הבנקאות שלה פחות מקשישה באופקים.

מדוע אנו טוענים שהעסקים הקטנים ייפגע גם הם מחיסול הקמת בנקים אינטרנטיים חדשים?

לבנקים תפקיד מפתח בכלכלה- הם לוקחים אשראי מהציבור ומעמידים אותו לטובת עסקים קטנים, שזקוקים לאשראי, ובכך תורמים לצמיחה. הבנקים בישראל, כך הוכח בדו"ח וועדת שטרומ, אינם ממלאים את ייעודם באופן מיטבי עקב עיוותים בהקצאת האשראי לעסקים הקטנים (הווה אומר לקיחת ריביות מוגזמות מעסקים קטנים, מיעוט במתן אשראי). באופן זה ריכוזיות הבנקים מפריעה לצמיחת המשק.

הבנקים החדשים שאנו מצפים להקמתם אמורים להיות גורם חדש בשוק האשראי לעסקים הקטנים. לעומת זאת, הבנקים האינטרנטיים שבידי הבנקים הגדולים לא יתחרו עם הבעלים שלהם - הבנקים הגדולים והוותיקים - על מתן אשראי זול לעסקים קטנים. אי אפשר לצפות מחברה להתחרות בחברה האם שלה. כך,

העסקים הקטנים לא יוכלו ליהנות מאשראי בתנאים הוגנים אלא ימשיכו להיות לקוחות שבויים של הבנקים הגדולים.

מה הפתרון המוצע?

ברוח מסקנות ועדת שטרומ, יש לפעול ליצירת תנאי משק שמעודדים הקמת בנקים חדשים, ספציפית הקמת בנקים אינטרנטיים. הפתרון הוא לדרוש מהבנקים הגדולים לתת מחירים זהים הן ללקוחות הבנקים האינטרנטיים (online banking) שלהם והן ללקוחות הסניפים הפיזיים (brick and mortar). יתרונות המהלך יהיו:

א. לא תהיה אפליה בין קבוצות שונות באוכלוסיה (מתקדמים דיגיטלית / מודרים דיגיטלית)

ב. הבנקים הגדולים לא יוכלו לחסל תחרות על ידי הורדת מחירים טורפנית וממוקדת. המשמעות של מחירי רצפה ב-online banking תהיה שגם שירותי הבנקאות הרגילים, בסניפים, יזלו בהתאם.

כלומר הם עדיין יוכלו להוריד מחירים, אך לא בצורה ממוקדת, שכל מטרתה לחסל תחרות. כיוון שמדדי חוסר היעילות של הבנקים בישראל גבוהים בהשוואה עולמית, סביר להניח שמתחרים חדשים ויעילים יאפשרו מחירים טובים יותר.

ג. הבנקים החדשים שיוקמו, שלא בבעלות הבנקים הוותיקים, יוכלו לנצל את ההון שלהם למתן אשראי לעסקים קטנים בתנאים הוגנים, ובכך להגביר את התחרות ואת הצמיחה בכלל המשק.